

Profesor Andrada Baza, Scoala Slobozia Deal, judetul Iasi

**“Izvorul nopții” de Lucian Blaga
-încadrarea în genul liric-**

1. Definiția genului liric

2. A Contextul literar – Despre Lucian Blaga, personalitate reprezentativă a culturii române din sec. al XX-lea

- Despre poezie – din volumul de debut „Poemele luminii” (1919), volum dominat de un puternic vitalism, de dorința eului liric de a se contopi cu natura

3. Titlul=metaforă care semnifică simbolul central al poeziei. Izvorul nopții este simbolul sufletului omenesc, al spiritualității omenirii în esența ei

4. Tema: temele volumului natura+iubirea+moartea=concepte esențiale ale existenței

În poezie, iubirea este o cale de comunicare cu natura, dar numai prin ochii iubitei.

5. Structură – compoziție: - structură simplă, metaforă extinsă, având ca simbol central ochii iubitei.

- alcătuită din două secvențe: o frază amplă și o propoziție dezvoltată, poezia este structurată pe două mari teme: iubirea și natura care interacționează, iubita căpătând trăsături specifice naturii

6. Nivelul morfo-sintactic – poezia este construită ca o adresare directă către ființa iubită, procedeul de care utilizează poetul fiind invocația. Specifică stilului retoric, invocația se realizează aici prin substativizarea adjectivului „frumoasă”, în cazul vocativ, în primul vers al poeziei, iar în ultimul, prin metafora „lumina mea” în cadrul unui oximoron.

7. Nivelul lexico-semantic: Limbajul artistic folosit de poet nu are rol în notarea unei stări de spirit, modalitatea de expunere nefiind descrierea

- poetul urmărește mereu, prin repetarea și acumularea unor determinări diferite, să adâncească misterul ce se află în ochii iubitei: „ochii (...) negri”, „ochii tăi, adâncii”

8. Nivelul figurilor de stil: Poetul se dovedește a fi un maestru al expresiei, apelând la o serie de procedee stilistice de o mare expresivitate și încărcătură emoțională. Metafora din titlu „Izvorul nopții”, este adâncită apoi în poezie, de alte două metafore: „mare de întuneric”, „lumina mea”.

Gradarea misterului se face atât prin enumerație („curge noaptea peste văi și peste munți și peste șesuri”), cât și prin utilizarea epitetelor asociate ochilor.

Oximoronul surprinde, la prima vedere, prin asocierea neașteptată: „Așa-s de negri ochii tăi, / lumina mea”

Alături de inversiuni („ți-s ochii așa de negri”, „tainic curge noaptea”), asonanțele „capu-n poala ta / îmi pare”; „din care tainic curge” susțin muzicalitatea versurilor, în lipsa rigorilor versificației.

9. Mijloacele de versificație. Ineditul poeziei este realizat și la nivelul versificației. L.B. cultivă versul alb (nu are rimă, dar are ritm) – ritmul interior al sentimentelor structurează și armonizează poezia

10. Concluzie: Particularitățile analizate susțin apartenența operei *Izvorul nopții* de Lucian Blaga la genul liric.